

Yervant Gianikian
Angela Ricci Lucchi

PAYS BARBARE

7-29 mars 2026

marabouparken

YERVANT GIANIKIAN OCH ANGELA RICCI LUCCHI
PAYS BARBARE (2013)

Martin Grennberger

Piazzale Loreto, Milano, 29:e april, 1945.

Il Duce, Benito Mussolinis kropp bredvid älskarinnan Claretta Petacci och andra avrättade och här uppradade fascistiska ledare, på den plats där fascisterna tidigare hade avrättat flertalet partisaner. Många har samlats, bilderna fångar folkmassans koncentration och kompakta rörelser, befrielsens stämning känns närmast triumfatorisk. Ett citat från författaren Italo Calvino ringar in sammanhanget: ”Efter att ha varit ansvarig för så många massakrer utan bilder, är hans sista bilder de av hans egen massaker.”

Bilderna utgör inledningen av Yervant Gianikian och Angela Ricci Lucchis film *Pays Barbare* (2013). Gianikian och Angela Ricci Lucchi jobbar huvudsakligen med arkivmaterial, och sedan 1970-talet har de i performance, filmer och installationer dissekerat hur fascism, kolonialism, krig, folkförflyttningar och diasporiska mönster opererat i det omfattande arkivmaterial de utgått ifrån, hämtade både från kända och okända film- och bildarkiv. Det huvudsakliga materialet i *Pays Barbare* (2013) kommer från åren 1926 till 1937 och visar de italienska imperialistiska härjningarna i Libyen och Abessinien (nuvarande Etiopien) och kopplingen till fascismen under Il Duce, Benito Mussolini.

Kännetecknande för parets arbete är deras ”analytiska” kamera. Denna maskin möjliggör att de kan undersöka och filma om själva arkivmaterialet bildruta för bildruta, undersöka den enskilda bildens mikroskopiska rörelser, detaljer och gester, justera uppspelningens hastighet, differentiera hastigheten inne i materialet. Materialet är ofta av bräcklig och fragil natur, och dom arbetar ofta med tintning och annan färgkorrigering. Deras materiella vivisektioner är interventioner i bildernas amnesi, latenser och tidigare funktioner.

I *Pays Barbare* ställer de frågan: Vad är fascism? – men tittar också på dess operativa funktioner. Materialet är av skiftande natur; dokumentär film, koloniala traveloger, flygfotografering, material som vittnar om den italienska bourgeoisins levnadsformer, självför-

härlikande representationsbilder och närstudier av fotografier som Gianikian håller i sin hand.

Pays Barbare är också en film som frångår flera imperativ från tidigare arbeten. Det är deras mest didaktiska, ledsagad av berättarröster, ett utvidgat arbete med musik och sjungna partier. Det är också ett av deras argaste, intensivt appellerande och mest uppfordrande försök att ringa in fascismens mekanismer både i dess historiska härjningar, dess inskriptioner i nuet och i det kommande.

Yervant Gianikian (f.1942, Italien) och
Angela Ricci Lucchi (1942–2018, Italien).
Filmen är 65 min. Tack till Yervant Gianikian.

Under våren 2026 visar Marabouparken konsthall två filmer i det övre galleriet. De visas separat, under varsin period, men har tydliga beröringspunkter med varandra, tematiskt och estetiskt. I båda filmerna finns ett medvetande kring kamerans särskilda blick och förhållande till minne och historieskrivning – med 30-talets italienska fascism respektive efterkrigstidens koreanska militärdiktatur i fokus.

7–29 mars 2026

Yervant Gianikian och Angela Ricci Lucchi: *Pays Barbare* (2013)

Samtal: 12 mars kl 18:00

Samtal kring Yervant Gianikian och Angela Ricci Lucchis filmiska praktik med Martin Grennberger.

9 april–3 maj 2026

Theresa Hak Kyung Cha: *White Dust from Mongolia*

Utställningarna är curerade i samarbete mellan Marabouparken konsthall och Martin Grennberger, skribent och curator. Till båda filmerna tillkommer program.

KULTURÅDET Region Stockholm

marabouparken

MARABOUPARKEN KONSTHALL

Löfströmsvägen 8, Sundbyberg. www.marabouparken.se

MARABOU® är ett registrerat varumärke och ägs av Mondeléz International. Kännetecknet MARABOU® används i enlighet med licens.